

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/108/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714203882
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Gáborová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714203882.3

Uznesenie

Okresný súd Zvolen v právnej veci navrhovateľa: Jozef Spodniak JORAX, s miestom podnikania Nám. Mieru 1395/25, 962 12 Detva, IČO: 40 142 825, právne zastúpený: AK Ivan Dlhopolec, s. r. o., so sídlom Nám. SNP 41, 960 01 Zvolen, IČO: 36 867 306, proti odporcovi: L. E., trvale bytom Y. XXX, XXX XX Y., občan SR, o zaplatenie sumy 275,00 € s prísl., takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa sa zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal na tunajšom súde dňa 20. 03. 2013 návrh, v ktorom žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 275,00 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 01. 01. 2013 až do zaplatenia a nahradil mu trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ s odporcom a s pánom W. K. uzavrel dňa 21. 12. 2012 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej im poskytol sumu 550,00 €. Obaja prevzatie pôžičky spoločne potvrdili na výdavkovom pokladničnom doklade a dohodli sa, že pôžička bude splatná do 31. 12. 2012. Dižnú sumu však navrhovateľovi nevrátili.

Odporca sa písomne k návrhu navrhovateľa vyjadril tak, že žiaden doklad o pôžičke nepodpísal a sumu 275,00 € mu navrhovateľ vyplatil za vykonanú prácu, ktorú odpracoval v jeho spoločnosti.

Na pojednávaní navrhovateľ zotrval na podanom návrhu. Uviedol, že spolupracoval s odporcom aj s pánom K. v rámci podnikateľskej činnosti. Pred Vianocami roku 2012 na neho naliehali, že potrebujú peniaze, na čo im však on hovoril, že nemajú toľko vyrobené. Začali sa mu vyhrážať, že pôjdu za zákazníkmi a budú od nich pýtať. Keďže mal zlé skúsenosti s vyplácaním peňazí dopredu, navrhol im obom, že im dá peniaze ako pôžičku a dal im na to podpísať výdavkový doklad. Na pôžičku použil peniaze z podnikania. Keďže to bolo spisované narýchlo, pretože prišli za ním večer domov, dohodli sa takýmto spôsobom, iný doklad spísaný nebol. Oni mu uviedli, že peniaze mu vrátia alebo ich odrobia. Následne sa však neozvali. Pokúšal sa získať peniaze cez vymáhačskú spoločnosť, čo však bolo neúspešné. Rovnako ich žiadal o vrátenie peňazí telefonicky, avšak odporca s ním odmietol komunikovať. Pán K. potvrdil, že si tie peniaze odrobí, ale napokon sa tiež neozval. Navrhovateľ uviedol, že s odporcom aj s pánom K. spolupracoval takým spôsobom, že oni mali živnosť a vykonávali pre neho zámočnícke práce, takto spolupracovali asi dva mesiace. Vyplácal ich priamo na ruku. Faktúru od nich neodstal žiadnu, rovnako nebol vystavený doklad o vyplatení peňazí, on vyplácanie spisoval do zošita, ktorý má v rámci svojej evidencie. Neboli medzi nimi žiadne písomné objednávky, dohodli sa len ústne na rozsahu prác aj na cene. Po vykonaní prác ich podľa dohody vždy vyplatil v hotovosti. Jednalo sa len o spoluprácu na skúšku. Navrhovateľ žiadal o vrátenie sumy 275,00 € od odporcu a rovnako žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne a to od 01. 01. 2013 - od dátumu po doručení pred žalobnej výzvy.

Odporca L. E. na pojednávaní vypovedal, že pracoval spolu so K. pre navrhovateľa, robili pre neho jednu zákazku. Svoju prácu odrobili, avšak navrhovateľ im nevyplatil to, čo sľúbil. Ešte dodnes im dlží po 150,00 € za vykonanú prácu. Chceli od neho, aby bola podpísaná Zmluva o dielo, čo však on odmietol. Za prácu ich vyplácal postupne po 100,00 až 200,00 €, ale nezaplatil všetko, na čom sa dohodli. To znamená, že navrhovateľ im zostal dlžný za vykonanú prácu. Pre navrhovateľa spolu so Záslavom vykonávali dve zákazky. Keďže navrhovateľ s nimi odmietol uzavrieť Zmluvu o dielo, v podstate spolupracovali na čierno. Vedel, že aj ďalší ľudia, najmä cigáni pre neho takto pracujú. Vedel, že navrhovateľ si viedol knihu, kde sa presne zapisovalo, koľko, komu, čo dal a odporca mal len príjmový doklad o vyplatení finančných prostriedkov. Žiadna evidencia o tom, aké práce mali byť vykonané sa nevedla. Pokiaľ mu aj chceli vystaviť faktúru, navrhovateľ tieto od nich nežiadal. Je pravdou, že pre navrhovateľa podpísali aj čisté príjmové doklady, bolo to tak, že v kancelárii, keď boli vyplatení, sa vypísala na príjmovom doklade suma, avšak niekedy sa stalo, že navrhovateľ uviedol, že im neskôr dá peniaze, aby mu podpísali čistý doklad a potom im peniaze vyplácal v kancelárii.

Navrhovateľ poprel, že by niekedy vystavoval pokladničný doklad na vyplatenie peňazí v hotovosti. Pokladničné doklady chlapom nedáva, len zapisuje do svojho zošita koľko komu vyplatil. K námietkami odporcu, že by im nemal zaplatiť za prácu uviedol, že od začiatku spolupráce oni žiadali vyplácanie záloh a keď zákazka už bola dokončená, peniaze mali už vyplatené. Odporca tieto tvrdenia poprel. Ďalej odporca uviedol, že navrhovateľ nie je spoločnosťou, ktorá by poskytovala úvery alebo pôžičky. Pokiaľ ide o vymáhačské spoločnosti, tieto sa s nimi spojili a on uviedol svoje dôvody, upustili od vymáhania. Odporca poprel, že by boli u navrhovateľa večer tak, ako to on uvádzal.

Vo veci bol vypočutý svedok W. K., ktorý uviedol, že sumu 550,00 € im navrhovateľ vyplatil za odpracovanú prácu. Je pravdou, že podpísali príjmový doklad, ktorý im však on neodovzdal. V tomto prípade sa však nejedná o žiadnu pôžičku, poukázal na to, že za uvedenú robotu im malo byť zaplatené viac. Hoci je pravdou, že uvedená zákazka nebola dokončená, bolo to však z dôvodov na strane navrhovateľa a je pravdou, že ho žiadali, aby dokončil svoju časť práce, nakoľko bolo pred sviatkami, aby im mohli byť vyplatené peniaze. Napokon ho pred sviatkami uprosili, aby im aspoň časť peňazí za vykonanú prácu zaplatil. Je pravdou, že sa dohodli, že keď on dokončí svoju časť, že prídu prácu dokončiť. Navrhovateľ sa však ozval až po troch mesiacoch, v tom čase už boli svedok s odporcom pracovne v Nemecku a preto mu uviedli, že to dokončia, keď sa vrátia. Zostávalo prácu dokončiť, za čo im malo byť zaplatené 150,00 €, čo sa im však napokon nevyplatilo a tak navrhli navrhovateľovi, aby si niekoho zohnal. Pre navrhovateľa robili viacero zákazok, z toho tri im boli riadne vyplatené. O tejto poslednej zákazke, o ktorej svedok hovoril, im však bola vyplatená len čiastočne. To znamená, že uvedená suma neznamenalala žiadnu pôžičku, ale sumu za riadne vykonanú prácu. Svedok ďalej poukázal na to, že keď nastupoval u navrhovateľa na živnosť, žiadal ho, aby sa urobila nejaká zmluva o dielo alebo rámcová zmluva, on však nič nepripravil. Pokiaľ sa ho spýtoval, či nepotrebuje vystaviť faktúry, on tvrdil, že nič nepotrebuje. Je pravdou, že k uvedenej spolupráci potom nemali žiadne podklady, a že zrejme robili na čierno. Vyplatenie peňazí zo strany navrhovateľa sa iba zapísalo do knižky a to bolo všetko. Svedok potvrdil, že podpis na príjmovom doklade je jeho a poukázal na to, že tento pokladničný doklad podpisovali ako čistý. Bolo to v kancelárii u navrhovateľa, kedy navrhovateľ vypísal ich mená, sumu, ktorú im vtedy aj vyplatil, preto to podpísali. Mohlo to byť dňa 22. alebo 23. 12. 2012. Bolo to niekoľko dní pred sviatkami. Tento doklad podpísal z dôvodu, že chcel peniaze, chcel byť na sviatky s rodinou. Ďalej svedok potvrdil, že predmetný dlh navrhovateľ vymáhal cez spoločnosť SAF INVESTMENT, kedy svedok rozprával so zástupcom spoločnosti Ing. Ž.. Keď tomuto vysvetlil situáciu, on odstúpil od vymáhania dlhu.

Svedkyňa U. F. pred súdom vypovedala, že je manželkou navrhovateľa a pri podnikaní mu vypomáhala s vedením dokumentácie. Odporcu poznala z pracovného vzťahu. Vedela, že odporca aj pán K. pracovali u manžela a za svoju prácu boli riadne finančne odmenení. Niekedy pred Vianocami jej manžel uvádzal, že títo prišli za ním a chceli od neho peniaze, preto im dal peniaze ako pôžičku a dal im podpísať výdavkový doklad, ktorý ona následne založila do dokumentov. Manžel uviedol, že sa dohodli tak, že buď mu to vrátia, alebo si peniaze odpracujú. Potvrdila, že pri spolupráci s odporcom a svedkom K. sa nejednalo o štandardný postup, keďže odporca pracoval ako živnostník, spravidla sa vyhotovuje mandátna zmluva. Avšak pracoval u nich len krátkodobo, preto sa zmluva nestihla spraviť a fungovali na ústnej dohode. V rámci tejto spolupráce nebol vystavený žiaden doklad, za prácu boli vyplácaní hotovostne. Svedkyňa nevedela uviesť, akým spôsobom to bolo vedené v účtovníctve. Zo strany navrhovateľa však neboli vyhotovované výdavkové doklady, len tento jediný ohľadne pôžičky. Rovnako sami nevystavovali žiadnu

faktúru pre odporcu, odporca mal vystaviť faktúru, čo sa však nestalo. Bola s ním ťažká komunikácia. Svedkyňa ďalej potvrdila, že navrhovateľ takto bežne neposkytuje pôžičky zamestnancom, v tomto prípade to bolo po prvý krát, kedy navrhovateľ dal peniaze na dobré slovo z dôvodu, že na neho naliehali, že je pred Vianocami a potrebujú peniaze pre rodinu s tým, že im dôveroval, že peniaze neskôr vrátia alebo si ich odpracujú.

Súd oboznámil fotokópiu výdavkového pokladničného dokladu vystavenú podnikateľom Jozef Spodniak - JORAX, Detva, Nám. Mieru 1395/25, IČO: 40 142 825, zo dňa 21. 12. 2012 na sumu 550,00 €, vyplatené - L. E., W. K., účel: pôžička. Na výdavkovom doklade sa nachádzajú podpisy vyhotoviteľa a podpisy príjemcov.

Navrhovateľ predložil súdu výpis e-mailovej komunikácie, ktorú adresoval odporca spoločnosti SAF INVESTMENT v tomto znení: „Na Vašu spoločnosť podávam trestné oznámenie za nelegálne vymáhanie, berete vymáhať nepravdivé príjmové doklady, ktoré sú zmanipulované, on mi vyplatil moje peniaze, ktoré som odpracoval a on tam dopísal pôžička, my sme robili preňho prácu a on nám vyplatil peniaze na príjmový doklad, ale za odpracovanú prácu a on tam dopísal, toto bude riešiť polícia, ak nestiahnete vymáhanie.“ Jednalo sa o e-mail zo dňa 24. 09. 2013.

Svedok W. K. predložil súdu predsúdnú výzvu zo dňa 18. 09. 2013 od spoločnosti SAF INVESTMENT, ktorou bol vyzvaný na úhradu celkovej čiastky 587,70 €, ktorá pozostávala z celkovej čiastky 550,00 €, zákonných úrokov 37,70 €. Prílohou výzvy bolo aj postúpenie pohľadávky medzi navrhovateľom a spoločnosťou SAF INVESTMENT, s. r. o. so sídlom Bratislava, Rybníčná 40, na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 21. 12. 2012 v celkovej sume 550,00 €. Právna zástupkyňa navrhovateľa predložila súdu spätné postúpenie pohľadávky zo dňa 04. 10. 2013, ktorou spoločnosť SAF INVESTMENT, s. r. o. Bratislava postúpila predmetnú pohľadávku späť navrhovateľovi.

Súd ďalej oboznámil obsah spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 13C 140/2014, v rámci ktorého navrhovateľ vymáha od odporcu W. K.Á. sumu 275,00 € s príslušenstvom z titulu pôžičky, ktorého podkladom je citovaný výdavkový pokladničný doklad z 21. 12. 2012. V čase rozhodovania súdu vec nebola rozhodnutá.

Na výzvu súdu navrhovateľ ani odporca nepredložili žiadane doklady z obchodnej evidencie ohľadne ich obchodného vzťahu.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nemožno vyhovieť. Na základe výpovede navrhovateľa i odporcu, ako i svedka K., súd považoval za nepochybne preukázané, že dňa 21. 12. 2012 navrhovateľ vyplatil odporcovi ako i svedkovi K. sumu 550,00 €. Navrhovateľ tvrdil, že sa malo jednať o pôžičku, pričom sa s odporcom a svedkom K. dohodol, že uvedenú sumu si neskôr odpracujú, prípadne mu dlh vrátia. Odporca i svedok K. však zhodne tvrdili, že sa jednalo o vyplatenie odmeny za prácu, ktorú vykonávali pre navrhovateľa a navrhovateľ účelovo dopísal do dokladu, že sa jedná o pôžičku. Súd preto v prvom rade skúmal, či medzi účastníkmi konania došlo k vzniku záväzkového vzťahu a to Zmluvy o pôžičke v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Z výpovede účastníkov konania i svedka K. nepochybne vyplynulo, že medzi navrhovateľom, odporcom a svedkom K. bola obchodná spolupráca, ktorá však prebiehala bez akýchkoľvek príslušných dokladov v zmysle daňových predpisov. Navrhovateľ potvrdil, že odporca i svedok K. vykonávali pre neho práce, za ktoré im vyplácal v hotovosti, pričom nevystavoval žiadne doklady o vykonaní práce, ani o vyplatení peňažných prostriedkov odporcovi alebo svedkovi K.. Vyplácanie peňazí si zapisoval len do vlastnej knihy pre svoju evidenciu. Keďže navrhovateľ sa vyjadril tak, že predmetné financie si mali odporca i svedok K. odpracovať, z obsahu tohto vyjadrenia nevyplýva, že by sa malo jednať o pôžičku odporcovi alebo svedkovi K., ale o vyplatenie zálohy za prácu, ktorú mali obaja v budúcnosti pre navrhovateľa vykonať. Pre prípad, že by túto nevykonali sa podľa navrhovateľa mali alternatívne dohodnúť, že odporca a svedok K. túto sumu vrátia. Na podporu tvrdenia navrhovateľa vystúpila svedkyňa F., ktorá potvrdila, že tieto okolnosti jej manžel uvádzal, avšak vzhľadom na blízky príbuzenský vzťah medzi navrhovateľom a svedkyňou (jedná sa o manželov), má táto svedecká výpoveď nižšiu hodnovernosť.

Naopak, odporca i svedok K. zhodne zotrvali na tom, že predmetné finančné prostriedky im boli vyplatené za odpracovanú prácu. Uvedené vyplynulo aj z e-mailového vyjadrenia, ktoré adresovali spoločnosti SAF INVESTMENT, na ktorú spoločnosť navrhovateľ previedol svoju pohľadávku. Keďže ani jedna zo strán nevedela súdu predložiť príslušné doklady týkajúce sa ich vzájomnej obchodnej spolupráce, súd nemal možnosť zhodnotiť, akým spôsobom a v akom rozsahu prebiehal vzájomný obchodný styk medzi navrhovateľom, odporcom a svedkom K. a teda kvalifikovane zhodnotiť, o akú platbu sa v prípade sumy 550,00 € zo dňa 21. 12. 2012 malo jednať. Súd konštatuje, že navrhovateľ nepostupoval štandardne vo vzťahu k odporcovi a svedkovi K. v rámci vykonávania svojej podnikateľskej činnosti, rovnako tak ani odporca a svedok K.F.. Navrhovateľ nepostupoval uvážene, pokiaľ skutočne chcel odporcovi a svedkovi K.Á. zapožičať čiastku 550,00 €. Z jeho vyjadrenia nie je zrejmé, či uvedenú čiastku vyplácal odporcovi a svedkovi K. ako podnikateľom, t. j. ako zálohu za prácu, ktorú mali pre neho vykonať v budúcnosti alebo ich vyplácal odporcovi a svedkovi K. ako fyzickým osobám ako pôžičku. V tomto prípade navrhovateľ sám spôsobil, že sa ocitol v dôkaznej núdzi a nemôže žiadať ochranu zo strany súdu, nakoľko jeho nárok súd považuje za nepreukázaný. Z týchto dôvodov súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodoval súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p., kedy patrí náhrada trov konania úspešnému účastníkovi. V tomto prípade bol úspešný odporca, žiadne trovy si však neuplatnil, preto súd vyslovil, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).